

Wijziging van de artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht en andere voorzieningen op het gebied der dierenbescherming

(Wet op de dierenbescherming)

GEWIJZIGD ONTWERP VAN WET

Nr. 8

WIJ JULIANA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het wenselijk is de artikelen 254 en 455 van het Wetboek van Strafrecht te wijzigen en enige andere voorzieningen op het gebied der dierenbescherming te treffen;

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

HOOFDSTUK I

Raad voor de Dierenbescherming

Artikel 1. 1. Er is een Raad voor de Dierenbescherming. Deze dient Onze Ministers op hun verzoek of eigener beweging van advies omtrent aangelegenheden betreffende de dierenbescherming.

2. De Raad bestaat uit ten minste vijf en ten hoogste negen stemgerechtigde leden, welke door Ons worden benoemd en ontslagen. Een der leden wordt door Ons tot voorzitter benoemd.

3. De leden treden om de drie jaren af en zijn terstond weder benoembaar.

Artikel 2. 1. Onze Ministers van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen, van Justitie, van Binnenlandse Zaken, van Verkeer en Waterstaat, van Economische Zaken, van Landbouw, Visserij en Voedselvoorziening, en van Sociale Zaken en Volksgezondheid wijzen ieder een adviserend lid aan.

2. Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen wijst een secretaris en diens plaatsvervanger aan.

Artikel 3. De adviezen van de Raad worden bij meerderheid van stemmen vastgesteld; een minderheid is bevoegd van haar afwijkend gevoelen blijk te geven.

Artikel 4. Wij kunnen nadere regelen stellen omtrent de samenstelling en de werkwijze van de Raad.

HOOFDSTUK II

Bijzondere voorschriften

Artikel 5. 1. Wij stellen bij algemene maatregel van bestuur regelen nopens het houden van een waak- of heemhond.

2. Daarbij kan op overtreding van deze regelen straf worden gesteld, doch geen andere of hogere dan hechtenis van een maand of geldboete van driehonderd gulden.

Artikel 6. 1. Het is verboden zonder vergunning van burgemeester en wethouders als bedrijf uit te oefenen het kopen, verkopen, in bewaring nemen, africhten of doden van honden of katten. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

2. Belanghebbenden kunnen binnen een maand na de datum van de verzending van een beslissing, krachtens dit artikel genomen, daarvan bij Gedeputeerde Staten in beroep komen.

3. Wij stellen terzake bij algemene maatregel van bestuur nadere regelen.

4. Overtreding van het in het eerste lid gestelde verbod of van een krachtens dat lid gegeven voorschrift wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 7. 1. Het is verboden zonder vergunning van of vanwege Onze Minister van Onderwijs, Kunsten en Wetenschappen een inrichting te houden, waar dieren van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen soorten of groepen van soorten worden tentoongesteld of vertoond, afgericht om te worden vertoond, dan wel ten verkoop voorradig worden gehouden. Aangewezen worden slechts in Nederland niet in het wild levende soorten, met uitzondering van honden, katten en soorten van dieren, welke in Nederland plegen te worden gehouden met het oog op een door het dier te leveren of daarvan afkomstig goed of in verband met de trekkracht van het dier.

2. Wij kunnen bij algemene maatregel van bestuur ten aanzien van bepaalde groepen van inrichtingen al dan niet voor bepaalde soorten van dieren ontheffing verlenen van het in het vorige lid gestelde verbod.

3. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden teneinde een behoorlijke verzorging en behandeling van de dieren te verzekeren.

4. Ten aanzien van bij algemene maatregel van bestuur aangewezen zeldzame diersoorten kunnen de voorschriften ook strekken tot bevordering van de instandhouding van de soort.

5. Een vergunning kan slechts worden geweigerd, indien de in het derde en vierde lid bedoelde oogmerken niet in voldoende mate door het geven van voorschriften kunnen worden verwezenlijkt.

6. Een vergunning wordt verleend voor bepaalde of onbepaalde tijd; zij kan te allen tijde worden ingetrokken, indien de daaraan verbonden voorschriften niet zijn nageleefd of op grond van omstandigheden, die, waren zij ten tijde van het verlenen van de vergunning bekend geweest, tot een andere beslissing zouden hebben geleid.

7. Belanghebbenden kunnen binnen twee maanden na de datum van de verzending van een beslissing, krachtens dit artikel genomen, daarvan bij Ons in beroep komen.

8. Overtreding van het in het eerste lid gestelde verbod of van een krachtens het derde of vierde lid gegeven voorschrift wordt gestraft met hechtenis van ten hoogste veertien dagen of geldboete van ten hoogste duizend gulden.

Artikel 8. De bij of krachtens dit hoofdstuk strafbaar gestelde feiten zijn overtredingen.

Artikel 9. 1. De opsporingsambtenaren zijn bevoegd tot het opsporen van de bij of krachtens dit hoofdstuk strafbaar gestelde feiten elke plaats te betreden, waar redelijkerwijs vermoed kan worden, dat een zodanig strafbaar feit wordt begaan.

2. Zij zijn te allen tijde bevoegd ter inbeslagneming de uitlevering te vorderen van alle voor inbeslagneming vatbare voorwerpen.

3. In woningen treden zij tegen de wil van de bewoner niet binnen dan op vertoov van een schriftelijke bijzondere last van of in tegenwoordigheid van de Officier van Justitie of van een zijner hulp-officieren.

4. De artikelen 120, tweede lid, 121, 122 en 123 van het Wetboek van Strafvordering zijn van overeenkomstige toepassing.

HOOFDSTUK III

Wijziging van het Wetboek van Strafrecht en van enkele andere wetten

Artikel 10. Artikel 254 van het Wetboek van Strafrecht wordt gelezen als volgt:

Met gevangenisstraf van ten hoogste zes maanden of geldboete van ten hoogste duizend gulden wordt gestraft:

1°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk een dier pijn of letsel veroorzaakt of de gezondheid van een dier benadeelt;

2°. hij die, zonder redelijk doel of met overschrijding van hetgeen ter bereiking van zodanig doel toelaatbaar is, opzettelijk aan een dier, dat geheel of ten dele aan hem toebehoort en onder zijn toezicht staat of aan een dier, tot welks verzorging hij verplicht is, de nodige verzorging onthoudt.

Het dier kan, indien het de schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Indien tijdens het plegen van het misdrijf nog geen vijf jaren zijn verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldige wegens een der strafbare feiten, omschreven in dit artikel of in artikel 455, onherroepelijk is geworden, kan gevangenisstraf van ten hoogste een jaar worden opgelegd.

Artikel 11. Artikel 455 van het Wetboek van Strafrecht wordt gelezen als volgt:

Met hechtenis van ten hoogste een maand of geldboete van ten hoogste zeshonderd gulden wordt gestraft:

1°. hij die nodeloos een dier pijn of letsel veroorzaakt, nodeloos een dier kwelt of nodeloos de gezondheid van een dier benadeelt;

2°. hij die nodeloos aan een dier, dat geheel of ten dele aan hem toebehoort en onder zijn toezicht staat, of aan een dier, tot welks verzorging hij verplicht is, de nodige verzorging onthoudt.

Tot de in het voorgaande lid strafbaar gestelde feiten wordt gerekend:

a. een dier arbeid doen verrichten, welke kennelijk zijn krachten te boven gaat of waartoe het uit hoofde van zijn toestand ongeschikt is;

b. een dier vervoeren of doen vervoeren zonder dit het nodige levensonderhoud te verschaffen of te doen verschaffen;

c. een koe met overvolle uiers vervoeren of op een markt of openbare verkoping ten verkoop houden;

d. rundvee vervoeren, terwijl het is aangebonden met een halstouw of een hoorntouw;

e. een kalf houden in een ruimte, waarin het zich niet of nauwelijks kan bewegen of waar het daglicht wordt geweerd, dan wel in een ruimte, waarin het daglicht niet of nauwelijks kan doordringen;

f. bij de verlossing van een koe een krachttoestel of dierlijke trekkracht gebruiken;

g. een hond als trekkracht gebruiken;

h. de oorschelpen van een hond verkleinen;

i. de staartwervelkolom van een paard verkorten;

j. een paard gebruiken, dat voorzien is van oogkleppen, tenzij de veiligheid dit vereist of de bijzondere aard van het gebruik zulks met zich mede brengt;

k. in de snuit van een varken een ander voorwerp dan een gladde en roestvrije agrave aan te brengen of aangebracht te laten.

Het dier kan, indien het de schuldige toebehoort, worden verbeurdverklaard.

Indien tijdens het plegen van de overtreding nog geen drie jaren zijn verlopen, sedert een vroegere veroordeling van de schuldlige wegens een der strafbare feiten, omschreven in dit artikel of in artikel 254, onherroepelijk is geworden, kan hechtenis van ten hoogste drie maanden worden opgelegd.

Artikel 12. In artikel 551, eerste lid, van het Wetboek van Strafvordering wordt in plaats van „251 bis,” gelezen: „251 bis, 254,” en wordt in plaats van „of 451 quater” gelezen: „,451 quater of 455”.

Artikel 13. Artikel 65 van de Veewet wordt gelezen als volgt:

Indien in een gemeente een bevel, als bedoeld in één der artikelen 60—63, van kracht is, mag een niet van een muilkorf voorziene hond of een kat door of vanwege de gebruiker van het perceel, waarop het dier zich zonder toezicht bevindt, worden gedood.

Artikel 14. De Trekhondenwet wordt ingetrokken.

HOOFDSTUK IV

Slotbepalingen

Artikel 15. Deze wet kan worden aangehaald als „Wet op de dierenbescherming”.

Artikel 16. De bepalingen van hoofdstuk II, het bepaalde onder g. in het tweede lid van artikel 455 van het Wetboek van Strafrecht, zoals dit ingevolge artikel 11 luidt, en artikel 14 treden in werking op door Ons te bepalen tijdstippen.

Artikel 17. De bevoegdheid aan de Provinciale Staten krachtens artikel 140, eerste lid, der provinciale wet, en aan de gemeenteraad krachtens artikel 168 der gemeentewet toekomende, blijft ten aanzien van het onderwerp, waarin deze wet voorziet, gehandhaafd, voor zover de door deze colleges te maken verordeningen niet met deze wet of de daarop steunende voorschriften in strijd zijn.

Lasten en bevelen, dat deze in het *Staatsblad* zal worden geplaatst, en dat alle Ministeriële Departementen, Autoriteiten, Colleges en Ambtenaren, wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

*De Minister van Onderwijs, Kunsten
en Wetenschappen,*

De Minister van Binnenlandse Zaken,

De Minister van Verkeer en Waterstaat,

De Staatssecretaris van Economische Zaken,

*De Minister van Landbouw, Visserij
en Voedselvoorziening,*

*De Minister van Sociale Zaken
en Volksgezondheid,*